

DZIENNIK URZĘDOWY

KRÓLEWSKO-POLSKIEGO

MINISTERSTWA SPRAWIEDLIWOŚCI

WARSZAWA.

N° 9.

15 Marca 1918.

TREŚĆ.

Dział III. Zarządzenia wykonawcze Ministra Sprawiedliwości.

21. Instrukcja dla urzędów prokuratorskich.

21.

INSTRUKCJA

dla urzędów prokuratorskich.

Celem unormowania organizacji wewnętrznej i działalności urzędu prokuratorskiego (urzędu publicznego) wydana zostaje niniejsza instrukcja z poleceniem ścisłego stosowania się do niej.

Przepisy ogólne.

Art. 1. Urząd prokuratorski ma obowiązek przestrzegania zgodnego z prawem wymiaru sprawiedliwości i przyczynia się do tego za pomocą środków, wskazanych w ustawach postępowania sądowego.

Art. 2. Na czele urzędu prokuratorskiego stoi Minister sprawiedliwości, któremu podwładni są prokuratorzy wszystkich stopni.

Art. 3. Prokurator Sądu Najwyższego pozostaje w bezpośredniej zależności od Ministra i zastępuje go we wszystkich czynnościach sądowych, wymagających stawiennictwa prokuratora w Sądzie Najwyższym, stosownie do ustaw postępowania sądowego.

Art. 4. Prokurator apelacyjny jest bezpośrednio zależny od Ministra sprawiedliwości i jest zwierzchnikiem całego urzędu prokuratorskiego w okręgu sądu apelacyjnego. Prokurator okręgowy jest bezpośrednio zależny od prokuratora apelacyjnego.

Art. 5. Przy prokuratorach apelacyjnych i okręgowych urzędują w odpowiedniej liczbie podprokuratorzy, którzy pełnią obowiązki, włożone na nich przez prokuratorów i zastępują ich w miarę potrzeby stosownie do ich upoważnienia.

Art. 6. Organizacja wewnętrzna urzędu prokuratorskiego polega na hierarchicznym podporządkowaniu się niższych stopni wyższym. W szczególności to podporządkowanie się rozporządzeniom władzy przełożonej obowiązuje przedstawicieli urzędu prokuratorskiego w czynnościach takich, jak: wszczynanie sprawy karnej; zarządzenia, dotyczące dochodzeń lub śledztw, wykonywania wyroków lub decyzji oraz wznawiania spraw; wykonywanie pieczy nad zachowywaniem przepisów prawa; zarządzenia, dotyczące organizacji wewnętrznej, postępowania i biurowości w urzędzie prokuratorskim.

Natomiast przy występowaniu przed sądem przedstawiciel urzędu prokuratorskiego jest w granicach ustawy samodzielny.

Art. 7. Przedstawiciele urzędu prokuratorskiego winni dążyć do skoordynowania swojej działalności i ujednolajnienia czynności służbowych; prokurator, przejmując sprawę od swego poprzednika, nie jest wprawdzie skrepowany jego zarządzeniami, lecz winien je uchylać jedynie w wypadkach szczególnej potrzeby. Zaskarżenie wyroków lub decyzji sądu może nastąpić tylko w tym wypadku, jeżeli zapadły one wbrew wnioskowi przedstawiciela urzędu prokuratorskiego. Wzajemne zastępowanie się podprokuratorów dopuszczalne jest za zgodą prokuratora.

Art. 8. Prokurator apelacyjny może udzielać w drodze okólników prokuratorom okręgowym wyjaśnień i wskazówek w przedmiocie jednolitego sposobu postępowania w kwestjach poszczególnych i stosowania niniejszej instrukcji. Odpisy tych okólników winny być niezwłocznie komunikowane Ministrowi sprawiedliwości.

W ten sam sposób prokuratorzy okręgowi mogą udzielać w drodze okólników wyjaśnień i wskazówek podprokuratorom, winni jednak zasięgnąć uprzednio opinii prokuratora apelacyjnego. Odpisy tych okólników należy komunikować prokuratorowi apelacyjnemu.

Art. 9. Do czynności osobiście pełnionych lub dozorowanych przez prokuratora apelacyjnego należą:

- wykonywanie zarządzeń Ministra sprawiedliwości, dotyczących urzędu prokuratorskiego;
- wydawanie okólników, wskazanych w art. 8 instrukcji, do podwładnych sobie urzędów;
- stawianie wniosków na posiedzeniach połączonych wydziałów sądu apelacyjnego;
- nadzór nad śledztwem w sprawach o przestępstwa służbowe, należące do właściwości sądu apelacyjnego i stawianie wniosków w tych sprawach przed sądem;

- korrespondencja poufna;
- składanie Ministrowi okresowych i jednorazowych sprawozdań z działalności urzędu prokuratorskiego danego okręgu apelacyjnego oraz komunikowanie mu o sprawach szczególnie ważnych i kwestjach prawnych, wynikłych na tle praktyki miejscowej;
- korrespondencja, dotycząca składu osobowego i spraw służbowych urzędu prokuratorskiego;
- udzielanie podwładnym organom urzędu prokuratorskiego i organom policji wskazówek, zarówno charakteru ogólnego, jak i w poszczególnych wypadkach;
- rewizje urzędów prokuratorskich.

W tych czynnościach zastępować prokuratora mogą podprokuratorzy tylko wskutek specjalnego upoważnienia.

Art. 10. Do czynności, osobiście pełnionych lub dozorowanych przez prokuratora okręgowego należą:

- czynności analogiczne do wymienionych w punktach c, e, f, g, h art. 9 instrukcji;
- wykonywanie wyroków sądu okręgowego;
- nadzór nad śledztwami w sprawach szczególnie ważnych;
- dokonywanie przynajmniej raz do roku rewizji działalności podprokuratorów i komunikowanie o ich wyniku prokuratorowi apelacyjnemu.

W tych czynnościach zastępować prokuratora mogą podprokuratorzy tylko wskutek specjalnego upoważnienia.

Prokurator okręgowy dokonywa podziału powierzonego sobie okręgu na rewiry prokuratorskie i deleguje do poszczególnych rewirów i czynności podprokuratorów. O podziale i delegacji, miejscu zamieszkania podprokuratorów i zmianach w tym względzie prokurator okręgowy zawiadamia prokuratora apelacyjnego.

Art. 11. Korrespondencja odbywa się:

- między urzędami prokuratorskimi przełożonymi a podwładnymi w postaci poleceń i przedstawień drogą instancji służbowych. Droga ta nie obowiązuje urzędu przełożonego;
- między urzędami prokuratorskimi a sądem i wszystkimi władzami państwowymi, z wyjątkiem centralnych, drogą bezpośrednią w postaci pism zwykłych (odezw);
- między urzędami prokuratorskimi a władzami centralnymi i władzami zagranicznymi przez władze przełożone.

Art. 12. Urząd prokuratorski zwraca się w drodze poleceń do organów, wymienionych w art. 585 U. P. K. w zakresie czynności art. 279 U. P. K.

Postępowanie w sprawach karnych.

Art. 13. Po zbadaniu sprawy prokurator, zależnie od okoliczności:

- polecą policji przeprowadzenie w wypadkach wątpliwych dochodzenia w trybie art. 312 U. P. K.;
- przekazuje sprawę sędziemu śledczemu, w celu przeprowadzenia śledztwa (art. 278, 297, 303, 311, 314 U. P. K.);

- c) kieruje sprawę do sędziego śledczego lub sędziego pokoju w celu zastosowania art. 303¹, albo 546 U. P. K.;
- d) sporządza akt oskarżenia i składa go sądowi okręgowemu w trybie art. 545 U. P. K.;
- e) umarza postępowanie i zawiadamia o tem osoby lub urzędy interesowane;
- f) w wypadkach wyjątkowych przedstawia sprawę swej władzy przełożonej.

Art. 14. Prokurator umarza dochodzenie w sprawach, w których śledztwo wstępne nie jest obowiązkowe, a które nie nadają się do przekazania sądowi z aktem oskarżenia dla braku cech przestępstwa, nieustalenia osoby winowajcy lub dowodów winy.

Podprokuratorzy, urzędujący poza siedzibą sądu okręgowego, samodzielnie rozpatrują doniesienia policji i zarządzają, w razie konieczności, uzupełnienie dochodzenia lub wszczęcie sprawy karnej, natomiast wnioski na umorzenie przedstawiają do decyzji prokuratora okręgowego.

Akta w sprawach umorzonych, po zawiadomieniu o umorzeniu osób interesowanych, przechowuje się w kancelarii prokuratora okręgowego w oddzielnych zeszytach na wypadek wznowienia sprawy z powodu wykrycia nowych okoliczności lub innych przyczyn.

Art. 15. Zawiadomienia policji i innych urzędów i urzędników, pozostawione przez sędziego śledczego bez biegu w trybie art. 309 U. P. K., przekazane być winny właściwemu podprokuratorowi, który, o ile zgadza się ze zdaniem sędziego śledczego, wniosek swój przedstawia prokuratorowi do decyzji. Jeżeli podprokurator z wnioskiem sędziego śledczego się nie zgadza, to może samodzielnie zarządzić: albo przekazanie sprawy sędziemu śledczemu dla wszczęcia śledztwa wstępnego, albo policji dla uzupełnienia dochodzenia, lub skierowania sprawy do sądu pokoju, o ile sprawa podlega właściwości tego sądu i dochodzeniu z urzędu, albo wreszcie w wypadkach właściwych sporządzić akt oskarżenia i skierować go w myśl art. 545 U. P. K.

Prokurator okręgowy, jeżeli podziela opinię sędziego śledczego i wniosek podprokuratora co do umorzenia sprawy, skierowanej w trybie art. 309 U. P. K., zawiadamia o umorzeniu osoby interesowane, zaś akta sprawy zatrzymuje w kancelarii swej, stosownie do przepisu art. 14 instrukcji. W razie niezgodzenia się z wnioskiem podprokuratora, prokurator postępuje według uznania w granicach swojej kompetencji, jak to wskazano w pierwszej części niniejszego artykułu.

Art. 16. W celu osiągnięcia wszechstronnego wyjaśnienia sprawy, zaleca się przedstawicielom urzędów prokuratorskich:

- a) asystować przy czynnościach śledczych w sprawach ważniejszych;
- b) być w każdym czasie obeznanym z przebiegiem sprawy;
- c) możliwie często przeglądać akta śledztwa wstępnego;
- d) stawiać, w razie potrzeby, wnioski o dokonanie poszczególnych czynności śledczych;
- e) przestrzegać ścisłego wykonywania przepisów art. 263, 282 i 284 U. P. K.;
- f) przestrzegać, aby wpływające do sędziego śledczego rekwizycje były wykonywane szybko i dokładnie;
- g) porozumieć się z miejscową administracją co do sposobu bezpośredniego i szybkiego otrzymywania zawiadomień o przestępstwach szczególnej wagi.

Art. 17. Prokurator (podprokurator) winien ściśle przestrzegać właściwego stosowania środków zapobiegawczych, zwłaszcza oględnego stosowania pozbawienia wolności, tudzież dokładać starań, aby sprawy osób aresztowanych otrzymywały bieg możliwie szybki.

W wypadkach zbyt powolnego prowadzenia śledztwa, w szczególności zaś, kiedy sprawa ciągnie się dłużej niż pół roku lub gdy sędzia śledczy dopuścił się uchybienia, podprokurator winien komunikować o tem prokuratorowi.

Art. 18. Prokurator (podprokurator), jeżeli spostrzeże, że sprawa toczy się w niewłaściwym sądzie lub urzędzie, przedsięwzięte środki celem przywrócenia właściwości sądu, komunikuje odpowiedniemu urzędowi o tem, że sprawa nie podlega jego kompetencji i zaskarża, w razie potrzeby, zapadłe wyroki i decyzje.

Art. 19. W myśl art. 514 U. P. K. zaleca się urzędowi prokuratorskiemu, aby tylko w wypadkach szczególnie ważnych i nieodzownych uciekały się do zwracania akt śledczych, celem uzupełnienia czynności śledczych; wogóle zapobiegać należy takiemu zwracaniu przez stawianie odpowiednich żądań w toku śledztwa. W szczególności zaś nie należy zwracać sprawy do uzupełnienia śledztwa, jeżeli chodzi:

- a) o zebranie informacji takich, które nie są istotne dla kwestji właściwości sądu lub trybu dochodzenia karnego, zwłaszcza, jeżeli informacje te mogą być bezpośrednio zebrane przez urząd prokuratorski;
- b) o zbadanie istoty czynu, który w myśl art. 513—516 U. P. K. może stanowić przedmiot odrębnego dochodzenia i śledztwa;
- c) o zmianę zastosowanego podczas śledztwa środka zapobiegawczego.

Podprokurator, jeżeli zwraca śledztwo do uzupełnienia, winien, jednocześnie przesłać prokuratorowi odpis swej odezwy do sędziego śledczego w tej sprawie.

Art. 20. Akta śledztwa wstępnego w sprawach zarówno ukończonych (art. 478 i 479 U. P. K.), jak i zawieszonych (art. 277 i 852 U. P. K.), sędziowie śledczy przekazują podprokuratorom. Akta w sprawach, należących do właściwości sądu apelacyjnego w pierwszej instancji, winny być przekazywane wprost prokuratorowi apelacyjnemu.

Art. 21. Przy sporządzaniu aktu oskarżenia unikać należy wszelkiej zwłoki i przestrzegać bezwzględnie terminu, wskazanego w art. 517 U. P. K.; termin ten oblicza się od dnia otrzymania sprawy przez referenta do dnia rzeczywistego jej załatwienia.

Przekroczenie tego terminu usprawiedliwiać mogą w pewnym stopniu okoliczności takie, jak: nagromadzenie u podprokuratora nadmiernej ilości spraw, zwłaszcza, jeżeli on zarządza czasowo więcej, niż jednym rewirem, delegowanie podprokuratora do innych czynności służbowych, odrywających go od zwykłego zajęcia, duża objętość i skomplikowany charakter sprawy.

Art. 22. Podprokurator okręgowy przedstawia sprawę po zbadaniu prokuratorowi, który nadaje jej niezwłocznie należyty bieg. Wnioski, z wyjątkiem wniosków w sprawach, kierowanych w trybie art. art. 277, 511 i 852 U. P. K., winny być umotywowane.

Sprawy, nadsyłane z sądów pokoju z żądaniem zbadania oskarżonego w trybie art. 355 U. P. K., należy przedstawiać sądowi okręgowemu wraz z wnioskiem prokuratora.

W razie postawienia wniosku o odstąpienie zakończonej sprawy innemu sądowi należy sporządzić akt oskarżenia oraz listę świadków, akta zaś przesyłać właściwemu prokuratorowi.

Art. 23. W sprawach, kierowanych w trybie art. 545 U. P. K., należy zwracać szczególną uwagę na to, ażeby zebrane przez policję materiały dowodowe były możliwie wyczerpujące, należy zatem dozorować czynności policji, dawać jej potrzebne wskazówki i, w razie potrzeby, żądać uzupełnienia dochodzenia.

Wniosek o zastosowanie środka zapobiegawczego w tych sprawach składa prokurator sędziemu śledczemu lub sędziemu pokoju, przesyłając mu w tym celu akta sprawy, albo sądowi okręgowemu wraz z aktem oskarżenia, o ile wykonać to może z zachowaniem terminu, wskazanego w art. 398 U. P. K.

Art. 24. Nadając bieg sprawom w trybie art. 277, 511, 523 i 852 U. P. K., należy:

- a) zawiadomić urząd więzienny o przekazaniu zaaresztowanych oskarżonych do rozporządzenia odpowiednich prokuratorów i sądów;
- b) dowody rzeczowe, dołączone bezpośrednio do akt sprawy, przesyłać wraz z aktami, inne zaś dowody prócz pieniędzy i kosztowności przechowywać, zależnie od warunków miejscowych, albo u sędziego śledczego, albo w urzędzie policyjnym, lub też w innym miejscu w porozumieniu z sędzią śledczym;
- c) pieniądze i kosztowności złożyć do kasy sądu okręgowego za pokwitowaniem i pokwitowanie dołączyć do akt sprawy;
- d) dokumenty, dołączone do sprawy w charakterze dowodów rzeczowych, w miarę możliwości przechowywać w kopertach zamkniętych, wszytych do akt sprawy, lub w kasie sądu.

Dowody rzeczowe, odpieczętowane przez przedstawiciela urzędu prokuratorskiego, należy nanowo zapieczętować.

Art. 25. Jeżeli oskarżony pociągnięty jest do odpowiedzialności w kilku sprawach, co do których śledztwo lub dochodzenie prowadzi się równocześnie, to urząd prokuratorski starać się winien o jednoczesne skierowanie tych spraw do sądu. W każdym zaś razie odezwa, przy której sprawę przesyła się sądowi okręgowemu, winna zawierać wzmiankę o innych sprawach, wytoczonych przeciwko temuż oskarżonemu.

Art. 26. Akt oskarżenia i wnioski, składane sądowi przez urząd prokuratorski, zawierać winny, w myśl art. 354, 518, 519, 520 i 523 U. P. K., jasne, ściśle i obiektywne przedstawienie faktycznej i prawnej strony sprawy. Wstęp i konkluzja aktu oskarżenia winny ściśle odpowiadać przepisom ustawy.

W akcie oskarżenia nie należy przytaczać danych, nie sprawdzonych przez śledztwo wstępne, ani podawać okoliczności, wpływających z zeznań świadków, których wezwania do sądu urząd prokuratorski nie żąda.

Przytaczając zeznania świadków, zaleca się podawanie ich nazwisk. Na marginesach aktów oskarżenia zaleca się oznaczać stronicę, względnie i tomy akt sprawy, celem umożliwienia sprawdzenia okoliczności, przytoczonych w akcie oskarżenia.

Art. 27. Do aktu oskarżenia dołączyć należy spis osób, których wezwania na rozprawę główną żąda urząd prokuratorski. Spisy te zawierać powinny jedynie nazwiska tych świadków, których zeznania mają istotne dla sprawy znaczenie; należy, w miarę możliwości, unikać wzywania większej liczby świadków na stwierdzenie tego samego faktu.

Art. 28. Kilka czynów, dokonanych przez oskarżonego, należy z reguły objąć jednym aktem oskarżenia. Jeżeli czyny te nie stoją ze sobą w związku faktycznym, to okoliczności, dotyczące każdego z nich, winny być w akcie oskarżenia wyłożone oddzielnie. Jednakowoż konkluzja winna być łączna. Sporządzenie w tym wypadku kilku aktów oskarżenia może nastąpić tylko wówczas, jeżeli zamierzony jest podział przedmiotu śledztwa (art. 515, 516 U. P. K.).

Art. 29. Prokurator okręgowy jest odpowiedzialny za nadanie właściwego biegu sprawie oraz za treść aktów oskarżenia i innych wniosków. Kiedy piśmienny wniosek podprokuratora wyda mu się niezgodnym z przepisami ustawy lub zawierającym ważne usterki co do formy lub treści, prokurator zastępuje wniosek innym albo zwraca sprawę podprokuratorowi celem nowego jej opracowania; prokurator może też wnieść do przedstawionego mu aktu oskarżenia lub innego wniosku podprokuratora odnośne sprostowania, które własnoręcznie podpisuje.

Art. 30. Przesyłając sprawę do sądu, urząd prokuratorski winien wypowiedzieć swoją opinię co do utrzymania lub zmiany, zastosowanych w czasie śledztwa środków zapobiegawczych. Jeżeli sprawę kieruje się na umorzenie lub żąda się zmiany właściwości sądu i t. p., urząd prokuratorski winien również wypowiedzieć się co do kosztów sądowych oraz postąpienia z dowodami rzeczowymi.

Art. 31. Podprokurator przedstawia prokuratorowi sprawozdanie na specjalnym formularzu o wyniku rozpraw głównych, z wyjątkiem rozpraw w wydziale odwoławczym sądu okręgowego.

Art. 32. Skargi i zażalenia na decyzje i wyroki sądów prokurator składa sądowi nawet wówczas, kiedy zostały sporządzone przez podprokuratora. Wyjątek stanowić mogą skargi i zażalenia podprokuratora, urzędującego lub przebywającego poza siedzibą prokuratora, o ile ich przesłanie drogą zwykłą grozi niezachowaniem terminu. Skargi na wyroki i decyzje sądów pokoju w obu instancjach podprokurator wnosi osobiście do tych sądów. W sprawach ważniejszych komunikuje nadto prokuratorowi odpis skargi.

Art. 33. W przedmiocie wykonywania wyroków i decyzji sądu prokurator winien stosować przepisy następujące:

- a) przesyłając do wykonywania wyroki, pozbawiające wolności, zawiadamia odnośny urząd, jak długo trwać ma termin pozbawienia wolności, w jakim dniu skazany winien być zwolniony i żąda zakomunikowania o dniu zaaresztowania skazanego i o dniu jego uwolnienia;
- b) jeżeli sprawa została umorzona, zawiadamia przez policję osoby interesowane o umorzeniu sprawy, zarządza uchylenie środka zapobiegawczego i wykonywa decyzję sądu w przedmiocie dowodów rzeczowych, dołączonych do sprawy;

- c) decyzję sądu, dotyczącą zmiany środka zapobiegawczego, a zapadłą po ukończeniu śledztwa wstępnego, prokurator wykonywa sam bezpośrednio i przeprowadzoną w tej mierze korespondencję przesyła sądowi dla dołączenia do akt sprawy. Jeżeli wykonanie decyzji napotyka przeszkody (choroba oskarżonego i t. p.), prokurator zawiadamia o tem sąd w trybie art. 955 U. P. K.

Art. 34. Prokurator apelacyjny przechowuje u siebie orzeczenia Sądu Najwyższego, zapadłe skutkiem skarg, zażaleń lub wniosków urzędu prokuratorskiego, i, w razie potrzeby, komunikuje treść ich urzędowi prokuratorskim.

O decyzjach sądu, nieulegających zaskarżeniu, prokurator donosi bezpośrednio swemu zwierzchnikowi.

Art. 35. Pozwolenia na widzenie się z zaaresztowanymi wydaje prokurator lub, w jego zastępstwie, podprokurator; w toku śledztwa wstępnego pozwolenie wydaje się w porozumieniu z właściwym sędzią śledczym.

Prokurator okręgowy przegląda korespondencję osób zaaresztowanych; o ile sprawa jest w śledztwie, czyni to w porozumieniu z sędzią śledczym. Listów, mogących ujemnie wpłynąć na przebieg śledztwa, nie doręcza się, a, jeśli zawierają one jakiegokolwiek materiały dla sprawy, dołącza się je do akt lub przekazuje sędziemu śledczemu.

Art. 36. Prokurator winien przestrzegać, aby nikt nie był więziony inaczej, niż w trybie przez prawo ustanowionym (art. 8 — 11 U. P. K.).

Art. 37. O uchybieniach urzędów i urzędników wymiaru sprawiedliwości przedstawiciel urzędu prokuratorskiego, nie wydając ze swej strony samodzielnych zarządzeń, zawiadamia swego bezpośredniego zwierzchnika.

Podprokurator apelacyjny o wszelkich niedokładnościach, dopuszczonych przez prokuratorów okręgowych, a zauważonych przy zapoznawaniu się ze sprawami, zawiadamia prokuratora apelacyjnego. Szczególną uwagę zaleca się zwracać na zgodność z prawem wniosków, stawianych podczas posiedzeń sądowych, na prawidłowość kwalifikacji prawnej przestępstwa, zwłaszcza zaś na wypadki, w których prokurator nie skorzystał, jakby należało, z przysługującego mu środka prawnego.

O niedokładnościach i uchybieniach urzędów policyjnych, działających w charakterze organów sądowo-śledczych lub wykonawczych (art. 485 U. P. K.), podprokurator zawiadamia prokuratora.

Postępowanie w sprawach cywilnych.

Art. 38. W sprawach cywilnych udział prokuratora jest obecnie*) wymagany w następujących wypadkach (art. 343 U. P. C.):

- 1) w sporach jurysdykcyjnych między władzami sądowymi a administracyjnymi;

*) Ustawa postępowania cywilnego w przedmiocie udziału urzędu prokuratorskiego w sprawach cywilnych została zasadniczo zmieniona przez prawo z d. 22 maja 1911 r.: „O zniesieniu wniosków prokuratora w niektórych sprawach cywilnych”. (Zbiór praw № 99 poz. 913).

- 2) w sprawach, w których zarzucono fałsz dokumentów, i wogóle w tych wypadkach, gdy w sprawie cywilnej ujawnione zostają okoliczności, podlegające właściwości sądu karnego;
- 3) w sprawach małżeńskich i o prawo pochodzenia, gdy niema strony pozwanej;
- 4) w sprawach o zasądzenie szkód i strat, zrządzonych wskutek rozporządzeń urzędników administracyjnych lub osób, urzędujących z wyboru, a także o zasądzenie szkód, zrządzonych przez urzędników sądowych.

Oprócz tego sprawy cywilne, w których bierze udział prokurator są wyszczególnione: a) w rozdziale IV tytułu II księgi V U. P. C. (art. 1646 — 1798) a nadto b) w przepisach prawa materialnego.

Art. 39. Prokurator z reguły stawia wnioski w sprawach, będących już w toku w sądach okręgowych, jednakże w pewnych wypadkach może sam wywołać postępowanie i wtedy korzysta z praw strony, a więc uczestniczy w przewodzie i może odwoływać się od wyroków i decyzji sądu. Wnioski prokuratora winny być motywowane. Prokurator otrzymuje akta przynajmniej na 3 dni przed posiedzeniem (art. 344 U. P. C.), celem dokładnego zapoznania się ze sprawą.

Art. 40. W sprawach o nadużycie władzy rodzicielskiej (art. 339 i 340 K. C. P.) prokurator okręgowy otrzymane doniesienia po sprawdzeniu kieruje ze swym wnioskiem do sądu okręgowego.

Doniesienia, pochodzące od bliskich krewnych, prokurator w każdym razie przedstawia sądowi.

Jeżeli napomnienie, udzielone przez sąd ojcu lub matce, nie osiągnęło celu lub też kary, wymierzane dzieciom przez rodziców, są szkodliwe dla zdrowia albo postępu w naukach, jak również, jeśli będą ujawnione obciążające okoliczności i grożące niebezpieczeństwo, wówczas prokurator, o ile do danej sprawy nie ma zastosowania art. 420 K. K., po zapadnięciu właściwej decyzji sądu (art. 340 K. C. P.), wszczyna sprawę o pozbawienie ojca lub matki władzy rodzicielskiej i o powierzenie opieki nad dziećmi innej osobie na koszt winnego.

W sprawach o pozbawienie władzy rodzicielskiej prokurator korzysta ze wszystkich praw, przysługujących powodowi, i przy zaskarżaniu wyroków przestrzega ogólnych zasad, obowiązujących strony.

Wnioski prokuratora, jako strony, winny być umotywowane i zaopatrzone w załączniki (art. 366, 367, 263 i 264 U. P. C.), przyczem konkluduje wniosku należy zrehabilitować według wzoru powództwa cywilnego (art. 257 U. P. C.).

Całą korespondencję w tych sprawach prowadzi prokurator.

Art. 41. Prokurator stawia wnioski we wszystkich sprawach, dotyczących zatwierdzenia przez sąd okręgowy uchwał rad familijnych, nadto, stosownie do art. 448 K. C. P., ma szczególną pieczę nad interesami nieletnich przy układach pojednawczych (art. 2044 K. C.), zawieranych w ich imieniu, jak również w wypadkach, przewidzianych w art. 346 K. C. P.

Prócz tego na zasadzie art. 462, w związku z art. 460 i 461 K. C. P., ma on prawo wpisać prawną hipotekę na majątku opiekuna za wszelkie szkody i stracone korzyści, które wynikły z niedbalstwa, złego sprawowania

opieki lub też z tytułu jakiegokolwiek należności, przypadającej od opiekuna małoletniemu.

Środek ten stosować jednak należy z wielką ostrożnością i jedynie w razach oczywistej niesumienności lub też szczególnego niedbalstwa ze strony opiekuna, ponieważ wpis hipoteczny, uczyniony na wniosek prokuratora, może być wykreślony jedynie na podstawie prawomocnego wyroku sądowego lub też zgody małoletniego po dojściu do pełnoletności.

Dając podprokuratorowi piśmienne polecenie wpisania hipoteki prawnej, prokurator winien wskazać w niem: a) nieruchomości i kapitały hipotekowane, należące do opiekuna, które mają być obciążone hipoteką prawną, b) wysokość sumy, jaką wynosi hipoteka prawna, c) imię i nazwisko małoletniego, d) zasady, jakimi kierował się prokurator, zarządzając ten środek. Na zasadzie takiego polecenia, które dołączone zostaje do dokumentów, przechowywanych przy księdze hipotecznej, podprokurator osobiście zgłasza wnioski do księgi hipotecznej, a następnie obowiązany jest dopilnować, ażeby opiekunowi, przeciwko któremu wpis nastąpił, był doręczony odpis decyzji wydziału hipotecznego, zatwierdzającej wniosek (art. 51 i 52 Pr. Hip. 1818 r.; art. 15 — 19 Pr. o Przyw. i Hip.; art. 2 Post. Ks. Nam. z d. 27 stycznia 1822 r. (Dz. Pr. VII str. 287).

Art. 42. W sposób, wskazany w artykule poprzednim, urząd prokuratorski postępuje również w sprawach opieki nad osobami, pozbawionymi własnej woli z powodu choroby umysłowej (art. 508, 509, 511, 514 K. C. P., art. 1674, 1676, 1679 U. P. C.).

Art. 43. Żądanie pozbawienia własnej woli osób, chorych umysłowo pochodzić winno od małżonka, lub krewnych.

W przypadku szaleństwa, gdy ani małżonek, ani żaden krewny nie domaga się pozbawienia własnej woli, tudzież w wypadkach, gdy osoba, znajdującą się w stanie niedoleżności lub pomieszaną zmysłów, nie ma ani małżonka, ani krewnych znanych, wówczas obowiązek wszczęcia sprawy o pozbawienie własnej woli ciąży na prokuratorze okręgowym (art. 491 K. C. P., art. 1673 U. P. C.).

Prokurator stosownie do art. 494 K. C. P. winien być obecny przy badaniu chorego i przed każdą decyzją stawia wnioski (art. 521 K. C. P.).

Po uznaniu przez sąd osoby chorej za pozbawioną własnej woli lub potrzebującą doradcy, bez względu na to, na czyje żądanie wydany został wyrok sądu, prokurator obowiązany jest dopilnować, ażeby odpis wyroku jeszcze przed uprawomocnieniem był doręczony stronie przeciwnej i wpisany we właściwym czasie na listę, wywieszaną w sądzie i kancelariach rejentów; prócz tego prokurator żąda wciągnięcia takiego wyroku do właściwej księgi hipotecznej (art. 497, 499, 518, 520 i 521 K. C. P., art. 1673 i 1681 U. P. C.).

Art. 44. W sprawach, dotyczących osób nieobecnych (zaginionych), stosownie do art. 36—70 K. C. P. i art. 1775 — 1779 U. P. C. prokurator okręgowy asystuje przy badaniu świadków, bierze udział osobiście lub przez wyznaczonego przez siebie urzędnika w sporządzeniu spisu inwentarza, żąda otwarcia testamentu, pozostawionego przez znikłego i zastosowania przez sąd środków, zabezpieczających jego majątek, czuwa nad tem, ażeby osoby, zarządzające jego nieruchomościami, nie sprzedawały ich i nie obciążały hipotekami, jak również, ażeby nie obciążały, ani nie podnosiły kapitałów hipotekowanych bez złożenia odpowiedniej rękojmi (art. 38, 42, 46, 47, 49, 52 i 55 K. C. P.).

Taki sam tryb postępowania należy stosować i względem zabezpieczenia majątku osób, które ukryły się przed śledztwem i sądem, po upływie terminu, wskazanego w art. 852 U. P. K., a przed upływem tego terminu, przy wyznaczaniu administratora, lub też ustanawianiu sekwestru nad majątkiem należy kierować się art. 1961—1963 K. C., art. 954 U. P. K., art. 1528 i 1533 U. P. C. Wykonanie tego zarządzenia sąd okręgowy może bez udziału prokuratora polecić komornikowi.

Art. 45. Urząd prokuratorski stawia wnioski w sprawach o sprostowanie aktów stanu cywilnego, wytaczanych przez strony interesowane (art. 140 K. C. P., art. 1647 i 1652 U. P. C.).

Art. 46. Z mocy art. 1648 U. P. C. urząd prokuratorski ma prawo żądać sprostowania aktów stanu cywilnego w wypadkach, gdy tego wymaga interes państwa, a mianowicie w wypadkach ujawnienia w aktach stanu cywilnego fałszu lub też przywłaszczenia nienależnego tytułu albo praw stanu. Odpis wyroku sądowego, uwzględniającego wniosek, prokurator przesyła do urzędnika stanu cywilnego w celu sprostowania aktu.

Art. 47. W sprawach o przysposobienie (art. 308—325 K. C. P., art. 1661 U. P. C.) prokurator: albo ogranicza się do zakomunikowania sądowi aktu, otrzymanego od strony interesowanej na zasadzie art. 320 K. C. P., albo zbiera uprzednio dane o dobrej sławie osoby, która chce przysposobić.

Bez względu na wynik przeprowadzonego badania prokurator obowiązany jest niezwłocznie skierować akt przysposobienia do sądu.

Art. 48. Na zasadzie przepisu, zawartego w art. 324 K. C. P., przysposobienie, dopuszczone przez sąd apelacyjny i wpisane do ksiąg aktów urodzenia, ogłasza prokurator okręgowy.

W tym celu wyciągi aktów przysposobienia wywieszane są w sądzie okręgowym, w kancelarii właściwego sądu pokoju i w kancelarii odpowiedniego urzędnika stanu cywilnego. Prokurator nie ma prawa odmawiać wywieszenia ze względu na niezachowanie przez strony terminów, oznaczonych w art. 324 K. C. P., ponieważ kwestja skutków niedopilnowanego terminu ulega wyłącznie ocenie sądu na wniosek jednej ze stron.

Art. 49. W wypadkach, przewidzianych w art. 24—29, 92, 132—138, 170—171, 175 i 190 Prawa o Małżeństwie 1836 r., urząd prokuratorski obowiązany jest, nawet bez skargi jednej ze stron, żądać unieważnienia małżeństwa, zawartego z pogwałceniem przepisów prawa.

Wyroki prawomocne, uznające nieważność małżeństwa, rozwód lub rozłączenie co do stołu i łoża, prokurator przesyła stosownie do art. 237 Prawa o Małżeństwie 1836 r. właściwemu urzędnikowi stanu cywilnego dla uczynienia w drodze, przepisanej art. 85 i 128 K. C. P., wzmianki na brzegu aktu małżeństwa.

Obowiązki prokuratora w sprawach małżeńskich, rozpoznawanych w sądach duchownych rzymsko-katolickich 1-ej instancji, pełni prokurator okręgowy, w sprawach zaś, rozpoznawanych w 2-ej instancji, pełni prokurator apelacyjny. (Przepis z d. 18 sierpnia 1876 r. Zbiór praw i rozp. № 78. poz. 812).

Na wniosek prokuratora mogą być nakładane kary dyscyplinarne na duchownych, którzy, dopełniając obrzędu ślubu religijnego, wykroczyli przeciw rozporządzeniom Prawa o Małżeństwie z 1836 r. (art. 96).

Art. 50. W sprawach o unieważnienie lub rozwiązanie małżeństwa (art. 132—138, 172, 175 Prawa o Małżeństwie 1836 r.), rozpoznawanych przez konsystorz ewangelicko-reformowany, lub ewangelicko-augsburski, stawia wnioski prokurator apelacyjny (Organizacja Sądu Konsystorskiego z d. 29 stycznia 1861 r. Dz. Pr. LVIII str. 77 i LIX str. 163, oraz Przepisy z d. 18 sierpnia 1876 r. Zbiór praw i rozp. № 78, poz. 812).

Art. 51. Jeżeli sprawę o unieważnienie małżeństwa wszczął urząd prokuratorski, ma on prawo zakładania skarg na wyroki sądu, niezgodne z jego wnioskami, i obowiązany jest przytem przestrzegać ogólnych zasad zaskarżania wyroków przez strony (art. 1345 U. P. C.).

Art. 52. Wnioski urzędu prokuratorskiego w sprawach rozwodowych wyznań niechrześcijańskich powinny opierać się na ustawach właściwego wyznania (art. 179 i 189 Prawa o Małżeństwie 1836 r.).

Art. 53. Urząd prokuratorski stawia również wnioski w sprawach o osobiste i majątkowe prawa cywilne, wynikające z istnienia małżeństwa, a służące zarówno małżonkom, jak i dzieciom, z ich małżeństwa urodzonym, o ile w takich sprawach niema strony pozwanej (art. 1344 U. P. C.).

Art. 54. Na zasadzie art. 1687 U. P. C. urząd prokuratorski ma prawo żądać opieczętowania w celu zabezpieczenia całości pozostałego po zmarłym majątku. Przepisy ustępów 1 i 2 art. 1687 U. P. C. nie podlegają wykładni rozszerzającej, jako stanowiące wyjątek od zasady ogólnej rozpoznawania przez sądy spraw cywilnych jedynie na żądanie osób interesowanych (art. 4 U. P. C.).

W razie śmierci jednego z małżonków opieka nad małoletnimi należy do pozostałych przy życiu ojca lub matki (art. 349 K. C. P.), a w razie śmierci obojga rodziców małoletni mają opiekuna w osobie wstępnych (art. 369 — 371 K. C. P.) w tych przeto wypadkach, o ile powyższe osoby są obecne, prokurator w zasadzie nie żąda opieczętowania majątku.

Urząd prokuratorski żąda opieczętowania majątku, jeśli ma pewność co do istnienia nieobecnego spadkobiercy. Samo przypuszczenie w tej mierze nie wystarcza.

Art. 55. Urząd prokuratorski winien żądać opieczętowania majątku, pozostałego po duchownym beneficjacie wyznania rzymsko-katolickiego (art. 1687 U. P. C.), gdyż z majątku takiego, z wyłączeniem własności ziemskich, wiejskich i miejskich, odziedziczonych przez spadek i pozostałych w naturze po zgonie duchownego, przechodzi czwarta część na własność pozostającego do rozporządzenia rządu funduszu na utrzymanie kościołów rzymsko-katolickich. (Prawo z d. 6 stycznia 1824 r. Dz. Pr. VIII str. 320). Na zasadzie przepisów prawa kościelnego beneficjarami są: arcybiskupi, biskupi, prałaci, kanonicy katedralni i kolegiaccy, proboszczowie, rektorowie kościołów, plebani, wikariusze dożywotni, kapelani. (Postanowienie b. Rady Administracyjnej z d. 16 kwietnia 1862 r. Dz. Pr. LIX str. 381).

Urząd prokuratorski ma również prawo żądać opieczętowania majątku, pozostałego po śmierci zakonników, gdyż ten przechodzi w całości na budowę lub odnowienie kościoła, przy którym pozostawał zmarły (Postanowienia Komitetu Urządzającego z d. 7 października 1865 r. i z d. 9 sierpnia 1867 r.).

Art. 56. W razie śmierci osoby, pozostającej na służbie państwowej urząd prokuratorski przestrzega zastosowania ust. 3 art. 1687 U. P. C., t. j.

żąda opieczętowania we właściwym czasie akt, książek i t. p. dokumentów, pozostałych po zmarłym, a mających znaczenie państwowe lub społeczne.

W razie śmierci adwokata, u którego mogą się znajdować dokumenty w sprawach spadków wakujących i osób zaginionych, prokurator żąda opieczętowania tych dokumentów w celu przekazania ich nowomianowanemu kuratorom.

Art. 57. Jeśli osoba, która rozporządziła swoim majątkiem, zgodnie z art. 1048 i 1049 K. C., przez akt darowizny lub testament na rzecz wnuków, lub dzieci, pochodzących od braci i siostr, lecz nie zamianowała opiekuna do wykonania swych rozporządzeń (art. 1055 K. C.), a osoba, obowiązana do oddania majątku, nie wystąpiła o mianowanie opiekuna w ciągu miesiąca od dnia śmierci darownika lub testatora (art. 1056 K. C.), prokurator okręgowy ma prawo na mocy art. 1057 K. C. wystąpić do sądu z żądaniem pozbawienia osoby tej praw, nadanych jej przez darownika lub testatora, oraz uznania tych praw za otwarte na rzecz powołanych.

Art. 58. Na mocy art. 812 K. C. prokurator okręgowy na żądanie instytucji skarbowych lub innych urzędów, na podstawie zawiadomień sądów pokoju lub z własnej inicjatywy, ma prawo wystąpić do sądu okręgowego o wyznaczenie kuratora spadku wakującego. Do obowiązków prokuratora należy również, stosownie do art. 21 Przepisów z d. 11 lutego 1842 r. (Dz. pr. XXIX str. 23 i art. 1748 U. P. C.), bezpośredni nadzór nad czynnościami tych kuratorów.

W szczególności prokurator czyni wniosek o wyznaczenie kuratora, jeśli spadek był uznany za wakujący, a mianowany kurator zmarł lub z jakiegokolwiek powodu nie może pełnić swoich obowiązków (np. z powodu wykreślenia go z listy adwokatów).

Art. 59. Prawa i obowiązki prokuratora okręgowego w przedmiocie nadzoru nad kuratorami wyszczególnione są w art. 21, 23 i 24 Przepisów z d. 11 lutego 1842 r.

Stosownie do art. 1744 U. P. C. i art. 813 K. C. prokurator obowiązany jest przede wszystkim zażądać od kuratora wykazania stanu spadku wakującego przez spisanie inwentarza.

Art. 60. Przepisy z d. 11 lutego 1842 r. zabraniają kuratorowi spadku wakującego bez zezwolenia prokuratora okręgowego czynić jakichkolwiek przyznań (art. 479 U. P. C.) lub poprzestawać na wyrokach dla spadku wakującego niepomyślnych. Pozwolenie na przyznanie roszczenia może być udzielone jedynie w razie zupełnej jego bezsporności, natomiast nie może być ono udzielone w stosunku do żadnych kwestji spornych, jak również w stosunku do prywatnych zobowiązań i weksli zmarłego, które nasuwają jakiekolwiek wątpliwości.

Do takich dokumentów, zwłaszcza nieprzyznanych jeszcze przez sukcesorów, należy stosować przepis, zawarty w art. 542 i 545 U. P. C.

Prokurator udziela pozwolenia kuratorom na przyznawanie i pokrywanie z funduszu spadku wakującego wierzytelności, wyszczególnionych w ustępach 1—4 art. 9. Prawa o Przyw. i Hip. 1825 r.

Prócz tego w niektórych wypadkach może być zapłacona bezpowinności sądowej należność, przypadająca właścicielowi domu za mieszkanie, zajmowane przez zmarłego lub też czynsz dzierżawny od nieruchomości miejskich.

Kurator zarządza masą spadkową, płaci długi, sprzedaje majątek ruchomy i nieruchomy trybem, wskazanym w art. 803—810 K. C. i art. 1744—

1747 U. P. C. Prokurator stawia wnioski w sprawach o zezwolenie na sprzedaż nieruchomości, należących do masy spadkowej.

Art. 61. Kuratorami mogą być mianowani jedynie adwokaci (art. 20 Przepisów z d. 11 lutego 1842 r.). Prokurator okręgowy ma prawo asygnowania im z funduszu masy spadkowej zaliczeń, niezbędnych na wydatki, połączone z zarządzeniem majątku i prowadzeniem spraw, lecz nie może on określać wysokości wynagrodzenia kuratorów za ich pracę. O opieszałości kuratorów prokurator zawiadamia sąd okręgowy w myśl art. 12 Przep. Tymcz. o Org. Sąd. w Król. Pol. (Dz. Urz. Dep. Spraw. I/1917 dział 1). Środków, wskazanych w ust. 1 art. 22 Przepisów z d. 11 lutego 1842 r., jako niezgodnych z ustawami późniejszymi, stosować nie należy.

Art. 62. Dla każdej sprawy spadku wakującego i sekwestru, zarządzonego w myśl art. 851 U. P. K., założone będą w kancelarii prokuratora okręgowego oddzielne akta.

W tego rodzaju sprawach prokuratorzy składają sprawozdanie corocznie na 1 marca (Wzór 1.).

Art. 63. Urząd prokuratorski stawia także wnioski w sprawach o upoważnienie mężatek (art. 185 K. C. P. i art. 1659 U. C. P.), o odstąpieniu sądowego majątku (art. 1268—1270 K. C. i art. 1796 U. P. C.) i w sprawach działowych, w tym ostatnim wypadku tylko wtedy, gdy sprawa o działu ze względu na swój rodzaj podlega jego pieczy (art. 1766 U. P. C.).

Art. 64. Prokurator okręgowy ma pieczę nad sprawami upadłościowymi (art. 89, 438, 439, 488—490, 526, 586—599, 601 Kod. Handl.), czuwa nad wykonaniem przepisu art. 488 Kod. Handl., a w wypadkach, przewidzianych w art. 600—604 K. K., wszczyna przeciwko winnemu sprawę karną.

Udział urzędu prokuratorskiego w sprawach o przywrócenie czci kulpieckiej określają art. 606—613 Kod. Handl.

Art. 65. W sprawach o pogwałcenie przepisów o zbywaniu, oddawaniu w zastaw lub rozdrabnianiu osad, które przeszły na własność mieszkańców wsi z mocy Ukazu z d. 2 marca 1864 r. (patrz Post. Kom. Urz. z d. 11 stycznia 1866 r. poz. 524 Dz. Pr. LXIV str. 389, oraz Przepisy z d. 23 czerwca 1891 r. Zb. Pr. i Rozp. № 76/821) prokuratorowi stosownie do art. 9 Przepisów z d. 18 sierpnia 1876 r. służy współzręcznie z osobami interesowanymi prawo wszczęcia sprawy i skarżenia wyroków sądowych, niezgodnych z jego wnioskami.

Sprawozdania.

Art. 66. Prokuratorzy okręgowi składają prokuratorowi apelacyjnemu:

- a) sprawozdania miesięczne nie później, jak na 15-go każdego miesiąca za miesiąc ubiegły:
 - 1) z działalności urzędu prokuratorskiego (wzór 2),
 - 2) z działalności sędziów śledczych (wzór 3);
- b) sprawozdania półroczne:
 - 1) o śledztwach, trwających dłużej niż pół roku (wzór 4),
 - 2) o zaareztowanych przewencyjnie, znajdujących się w więzieniach dłużej, niż pół roku (wzór 5);

c) sprawozdania doroczne na 1-go marca:

- 1) o biegu spraw (wzory 6, 7),
- 2) o spadkach wakujących (wzór 1),
- 3) o zmianach w składzie osobowym urzędów prokuratorskich.

Art. 67. Prokurator okręgowy zawiadamia nadto prokuratora apelacyjnego:

- a) o kwestjach prawnych, wymagających rozstrzygnięcia prawodawczego, lub miarodajnego wyjaśnienia;
- b) o szczególnie ważnych przestępstwach, tak ze względu na surowość grożącej kary, jak i ze względu na osoby oskarżone lub poszkodowane, lub na wyjątkowe okoliczności sprawy; w zawiadomieniu należy wskazać treść wydanych zarządzeń;
- c) o sprawach, niezakończonych w sądzie okręgowym w ciągu roku od ich wpłynięcia do sądu, z aktem oskarżenia;
- d) o odezwach swoich do sądów lub ich kierowników w sprawie zauważonych uchybień ze strony urzędników wymiaru sprawiedliwości;
- e) o urlopach, udzielonych podprokuratorom;
- f) o swych wyjazdach służbowych z nadmienieniem, któremu z podprokuratorów powierzył zastępstwo.

Biurowość.

Art. 68. Urzędy prokuratorskie wszystkich stopni posiadają kancelarie odrębne od sądowych; na czele kancelarii stoi sekretarz, który ma dodaną sobie do pomocy odpowiednią liczbę pomocników sekretarzy, kancelistów i innych sił pomocniczych, stosownie do etatu. Podprokuratorzy, urzędujący poza siedzibą prokuratora, korzystają w sprawach kancelarii w miarę potrzeby z takiej pomocy urzędniczej, jaką wyznaczy im prokurator.

Art. 69. Biurowość w kancelariach prokuratorów i podprokuratorów okręgowych określa w ogólnych zarysach niniejsza instrukcja. Szczegóły organizacji biurowej ustala według swego uznania prokurator, uwzględniając specjalne warunki danego okręgu. Godziny pracy należy uzgodnić z czasem zajęć w sądach okręgowych. Rejestry i księgi urzędu prokuratorskiego będą przedstawiane prokuratorowi okręgowemu po uprzednim ich zaznaczeniu przez sekretarza, pomocnika sekretarza lub aplikanta. Na ostatniej stronie będzie oznaczona liczbami i wyrazami ilość stron, tudzież komu i kiedy księga została wydana. Szczegóły te stwierdza podpisem prokurator, lub podprokurator. Wszelkie księgi biurowe będą prowadzone rocznie z numeracją, rozpoczynającą się od № 1. Księga może być również użyta i w następnych latach, numeracja jednak co rok winna rozpoczynać się na nowo od № 1. Drugiego stycznia każdego roku w dziennikach i repertoriach roku ubiegłego, jako zakończonych, po ostatnim numerze stwierdza się słowami ilość numerów, znajdujących się w każdej z tych ksiąg; czyni to sekretarz prokuratora w księgach jego kancelarii, zaś podprokuratorzy — w swoich.

Pisma, które nie zawierają żadnych danych, do jakiej sprawy należą, przyjmujący je urzędnik wciąga do dziennika. Numer dziennika należy oznaczyć na samem piśmie pod prezentatą.

Art. 70. W biurowości prokuratorów i podprokuratorów należy przestrzegać, aby:

- wszystkie adnotacje wpisywano do repertoriów i ksiąg we właściwym czasie w miarę wpływania lub wysyłania korespondencji;
- na wszystkich pismach odnotowywano wydane zarządzenia z oznaczeniem daty i numeru ich wykonania;
- na wszystkich pismach w sprawach, w których oskarżony jest uwięziony, wypisywano czerwonym ołówkiem lub tuszem na widocznym miejscu wyraz „zaaresztowany“ oraz aby tego rodzaju korespondencja załatwiana była z szczególnym pośpiechem.

Art. 71. W kancelariach prokuratorów okręgowych należy prowadzić księgi następujące:

- repertorium spraw karnych (wzór 8),
- repertorium wyroków (wzór 9),
- repertorium spraw w trybie art. 852 U. P. K. (wzór 10),
- repertorium spraw cywilnych (wzór 11),
- księgę dowodów rzeczowych (wzór 12),
- księgę podań i skarg (wzór 13),
- odpowiednią ilość skorowidzów,
- księgę rozporządzeń prokuratora,
- dziennik korespondencji ogólnej (wzór 14),
- dziennik korespondencji poufnej,
- księgę ekspedycyjną.

Każdy podprokurator okręgowy prowadzi następujące księgi:

- repertorium śledztw (wzór 15),
- skorowidz,
- dziennik,
- księgę ekspedycyjną.

Księgi poufne prokuratora prowadzi jego sekretarz; podprokuratorzy prowadzą je własnoręcznie. Korespondencję, oznaczoną na kopercie jako „poufna“, otwiera osobiście prokurator lub osoba, przezeń upoważniona. Po upływie dwóch lat podprokuratorzy składają zakończone księgi do archiwum prokuratora okręgowego.

Art. 72. Przy prowadzeniu repertorium śledztw (wzór S.) podprokuratorzy mają zachowywać przepisy następujące:

- do repertorium zapisuje się sprawę po otrzymaniu zawiadomienia o wszczęciu śledztwa lub dochodzenia (art. 545 U. P. K.); nazwiska oskarżonych i poszkodowanych należy niezwłocznie wciągać do skorowidza; jeżeli sprawa została na razie zapisana do repertorium bez wskazania nazwiska oskarżonych lub poszkodowanych, braki te uzupełnia się następnie w miarę możliwości;
- każda sprawa winna być zapisana do repertorium raz jeden; w razie, gdyby sprawa dla jakichkolwiek bądź przyczyn została wysłana przez podprokuratora bez nadania jej biegu ostatecznego, to zarówno wysłanie sprawy, jak i otrzymanie jej z powrotem, oznacza się w rubryce: „zarządzenia podprokuratora“;
- sprawy, kierowane w trybie art. 277, 354, 511, 518, 523, 545 i 852 U. P. K., zapisywane będą jedynie do repertorium bez przeprowadzenia przez dziennik;
- w wypadkach niezachowania dla jakichkolwiek bądź przyczyn terminu, przepisanego w art. 517 U. P. K., należy wskazać przyczynę tego w odpowiedniej rubryce repertorium;

- w wypadkach przejścia sprawy od jednego podprokuratora do innego należy w repertorium podprokuratora, od którego sprawa wychodzi, wpisać w rubryce „rozporządzenia“ datę i przyczynę przekazania. W repertorium podprokuratora, który sprawę przyjął, oznacza się ją, jako sprawę nową;
- w razie przejścia rewiru od jednego podprokuratora do drugiego należy w repertorium uczynić adnotację o przekazaniu i przyjęciu rewiru z oznaczeniem daty i ilości przekazanych spraw; adnotację tę podpisują obydwaj podprokuratorzy;
- podprokurator, zarządzający kilkoma rewirami, prowadzi księgi co do każdego rewiru oddzielnie.

Art. 73. Jednocześnie z założeniem akt sprawy oznacza się na okładce literę repertorium, numer, pod którym sprawa figuruje w repertorium, i bieżący rok. A więc: akta, założone w roku 1918 dla sprawy wpisanej jako pierwsza do repertorium Kp., otrzymają oznaczenie Kp. 1/18. Każde późniejsze pismo, wpływające do tej sprawy bez wciągania go do repertorium lub dziennika ogólnego, otrzyma to zasadnicze oznaczenie Kp. 1/18, a umieszczona pod tem oznaczeniem liczba wskaże, którym z kolei jest dane pismo. W ten sposób trzecie z rzędu pismo w sprawie Kp. 1/18 oznaczy się: $\frac{\text{Kp. 1/18}}{3}$. Tym samym numerem oznaczy się korespondencję urzędu prokuratorskiego, załatwiającą to pismo.

W aktach każdej sprawy winno znajdować się wyszczególnienie otrzymywanych i nadawanych pism oraz dokonanych zarządzeń (Wzór 16).

Art. 74. W kancelariach prokuratorów okręgowych podział pism wedle zeszytów zależy od uznania prokuratora, z tem zastrzeżeniem, aby między innemi były zeszyty następujące:

- okólniki i rozporządzenia Ministra sprawiedliwości i prokuratora apelacyjnego,
- podział zajęć między podprokuratorami,
- stan służby podprokuratorów i urzędników kancelarii,
- sprawozdania,
- pisma poufne,
- wydatkowanie sum wpływających do prokuratora na utrzymanie kancelarii,
- pozostawione bez skutku podania o wszczęcie spraw karnych.

Podprokuratorzy okręgowi rozdzielają korespondencję na zeszyty następujące, których liczba może być powiększona wedle uznania prokuratora:

- okólniki wyższych władz urzędu prokuratorskiego,
- polecenia służbowe,
- korespondencja co do osób zaaresztowanych w sprawach, nie prowadzonych pod nadzorem podprokuratora,
- wszelka inna korespondencja.

Wymienione wyżej zeszyty należy z początkiem roku zakładać na nowo, prócz zeszytów zawierających okólniki zwierzchności oraz zeszytów o stanie służby podprokuratorów i urzędników kancelarii, które należy prowadzić w dalszym ciągu nieprzerwanie z roku na rok. Roczники zeszytów po upływie dwóch lat podprokurator składa do archiwum prokuratora. Zeszyty poufne przechowuje sekretarz prokuratora okręgowego.

Art. 75. Dla osiągnięcia szybkiej i dokładnej biurowości zaleca się zachowywanie porządku następującego:

- a) sprawy, wpływające do prokuratora, wpisywane są do repertorium po otrzymaniu akt od podprokuratora;
- b) sprawy, prowadzone pod bezpośrednim nadzorem prokuratora, winny znaleźć swój odpowiednik w jego biurowości już z chwilą ich wszczęcia przez policję lub sędziego śledczego;
- c) od chwili wszczęcia sprawy i do czasu przesłania jej do kancelarii prokuratora okręgowego sprawa podlega nadzorowi podprokuratora odpowiedniego rewiru, zaś z chwilą skierowania jej do prokuratora — nadzorowi jego;
- d) podprokurator z chwilą wpłynięcia pierwszego pisma zakłada oddzielne akta z oznaczeniem na okładce numerów repertorium sędziego śledczego oraz własnego, ta sama okładka po przejściu sprawy do prokuratora otrzymuje numer jego repertorium;
- e) do akt dołącza się bruljony wysyłanej korespondencji, względnie krótkie o niej uwagi oraz wszystkie pisma, odnoszące się do danej sprawy, prócz tych, które należą do akt śledczych;
- f) tym sposobem w aktach podprokuratora, dotyczących nadzoru nad sprawą, znajdują się w porządku kolejnym: zawiadomienia policji, sędziów śledczych i t. p. o dokonanych przestępstwach i wszczętych śledztwach (art. 250, 255, 263, 297 p. 4 U. P. K.), wzmianki o zawiadomieniach i skargach (art. 297 p. 1 U. P. K.), skierowanych dla przeprowadzenia dochodzenia lub śledztwa (art. 311, 312 U. P. K.) oraz o tem, że prokuratora zawiadomiono o wszczęciu sprawy; zawiadomienia sędziów śledczych, otrzymane w trybie art. 283, 309 i 482 U. P. K.; podania osób interesowanych; odezwy o zakończeniu śledztwa (art. 277, 478 i 479 U. P. K.); wszelka korespondencja, odnosząca się do sprawy; pierwopisy lub wzmianki o wydawanych zarządzeniach i ostatecznem skierowaniu sprawy;
- g) przy ostatecznem kierowaniu sprawy podprokurator przesyła do prokuratora swoje akta nadzorcze; akta te należy przedstawić prokuratorowi i w tym wypadku, kiedy od sędziego śledczego wpłynie zawiadomienie o przesłaniu sprawy innej władzy lub sędziemu śledczemu innego okręgu; o przekazaniu sprawy innemu sądowni należy zawiadomić prokuratora tego sądu.

Art. 76. W archiwum prokuratora przechowywane są:

- a) księgi, zeszyty i akta spraw prokuratora z lat ubiegłych,
- b) księgi i zeszyty, przesłane przez podprokuratorów,
- c) akta spraw, umorzonych przez sądy w trybie art. 277, 523 i 528 U. P. K., zawieszonych w trybie art. 852 U. P. K. i umorzonych przez prokuratora.

Art. 77. Biurowość w kancelariach prokuratorów przy sądzie najwyższym i sądach apelacyjnych oraz podział akt wedle zeszytów zależy od uznania prokuratorów, przyczem zaleca się zachowanie przepisów, zawartych w art. 68 i następnych niniejszej instrukcji. Przewidywane jest prowadzenie ksiąg następujących:

- a) repertorium spraw ogólnych,
- b) repertorium przestępstw służbowych,
- c) skorowidz,
- d) dziennik ogólny,

- e) dziennik korespondencji poufnej,
- f) księga rozporządzeń prokuratora,
- g) księga ekspedycyjna.

Urlopy.

Art. 78. Prokuratorzy okręgowi mogą udzielać podprokuratorom w ciągu roku urlopów do dni 14, prokuratorzy apelacyjni prokuratorom i podprokuratorom do tygodni 6 lub też udzielony przez prokuratorów okręgowych urlop przedłużyć do tego terminu.

Prokuratorzy apelacyjni i Sądu Najwyższego zwracają się w sprawie swego urlopu do Ministra sprawiedliwości.

Warszawa, dnia 1 marca 1918 r.

Kierownik Ministerstwa Sprawiedliwości:
W. Makowski.

Sekretarz Generalny:
J. Lande.

Wzór 1 (art. 62).

Wykaz spadków

№ kolejny	Po kim spadek został	Kto i kiedy był mianowany kuratorem	Z czego się składa spadek	Sprawozdania kura- torów i zarządzenia prokuratora

Wzór 1 (art. 62).wakujących W.

Czynności dokonane w ciągu roku sprawozdawczego	Czynności, pozostałe do wy- konania

Wzór 2 (art. 66).

Sprawozdanie

z działalności Urzędu Prokuratorskiego przy Sądzie Okręgowym

w

Za

Do d. 1-go — 19 — r. pozostawiano nieskierowanych spraw	1	Ze spraw tych skierowano											Umorzono dochodzeń w urzędzie prokuratorskim				Podano skarg			Uwagi szczególne		20	
	2																						
	3	Z aktami oskarżenia w trybie art. 523 U. P. K.																					
	4	Z aktami oskarżenia w trybie art. 545 U. P. K.																					
	5	Z aktami oskarżenia w sprawach o przest. służb. (art. 523 i 545 U. P. K.)																					
	6	Z wnioskami o umorzenie (art. 523 i 277 U. P. K.)																					
	7	W trybie oskarżenia prywatnego																					
	8	Z wnioskiem o zbadanie władz umysłowych																					
	9	W trybie art. 356 ² U. P. K.																					
	10	W trybie art. 846 U. P. K.																					
	11	Skarg urzędu prokuratorskiego w trybie art. 527 U. P. K.																					
	12	Spraw w trybie art. 528 U. P. K.											Zwrócono sądziemu śledczemu w celu uzupełnienia śledztwa										
	13																						
	14												z zaareztowania										
	15												bez areztowania				pozostało spraw nieskierowanych						
	16																						
	17																apelacyjnych						
	18																incydentalnych						
	19																kasacyjnych						

Sekretarz

Prokurator

Sprawozdanie

z ruchu spraw w rewirach śledczych

Sądu Okręgowego

w

Za (miesiąc)

19

roku.

Sekretarz

Wzór 6 (art. 66).

SPRAWO ZDANIE

w przedmiocie postawienia w stan oskarżenia lub umorzenia sprawy.

Za rok.....

OKRĄG SĄDOWY	Liczba osób, co do których urząd prokuratorski sporządził			Liczba osób, co do których po- stępowanie główne zarządził sąd apelacyjny w trybie art. 527, względnie art. 537 U. P. K.	Liczba osób, co do których akty oskarżenia zostały przez sąd apelacyjny w trybie art. 527 U. P. K. uchylone i postę- powanie umorzone	Liczba osób rych wniosek kuratorskie rze
	akty oskarżenia		wnioski o umorze- nie sprawy			
	na pod- stawie śledztwa wstępne- go	w trybie art. 545 U. P. K.				
	1	2	3	4	5	6
Ogółem w 19 r.						

Prokurator

Wzór 6 (art. 66).

co do którego urzędu progo o umorzenie	Liczba osób, co do których zostały sporządzone akty oskarżenia o przestępstwa służbowe i zarządzone rozprawa główna		
		Urzednicy wymiaru sprawiedliwosci z wyszczególnieniem zajmowanych przez nich stanowisk	Urzednicy innych dzialow administracji
7	8	9	10

Sekretarz

Wzór 7 (art. 66).

W_____

Za rok _____

[illegible]

Prokurator

Sekretarz

Repertorium Kp.

Wzór 8 (art. 71).

Reperto

№ kolejny	Kiedy sprawa wpłynęła Od kogo Treść sprawy Kto jest oskarżony	Kto z oskar- żonych jest zaare- szowany	Dowody rze- czowe i miejsce ich przecho- wania	Czy sprawa była przez pro- kuratora zwraca- na i kiedy wpłynęła po- nownie

Wzór 9 (art. 71).

Repertorium

№ kolejny	Data otrzyma- nia odpisu wyroku	Władza, która wyrok przysłała № i data odezwy	Imię i nazwisko skazanego Oznaczenie prze- stępstwa, za któ- re został skazany	Wiek skazanego	K a r a

z ó r 8 (art. 71).

rjum Kp.

Bieg nadany sprawie przez Prokuratora i data wysłania sprawy	Decyzja Sądu co do otwarcia postępo- wania głównego, umorzenia sprawy, bądź nadania jej innego biegu	DALSZY BIEG SPRAW

U w a g a. Wzór niniejszy winien być sporządzony na papierze linjowanym.

Wzór 9 (art. 71).

wyroków W.

Jaki sąd i kiedy wyrok wydał	Czas od którego liczy się termin po- zbawienia wolności	Czy skazany przed wykona- niem wyroku był zaaresztowa- wany	Kiedy i komu polecono wy- konanie wy- roku	Data odbycia kary	Kiedy zakomuni- kowano sądowi o wykonaniu wyroku

U w a g a. Wzór niniejszy winien być sporządzony na papierze linjowanym.

Wzór 10 (art. 71).

Repertorium spraw z art. 852. N.

№ kolejny	IMIĘ I NAZWISKO POSZUKIWANEGO	Data wniosku o zawieszenie dochodzenia	Data decyzji sądu o zawieszeniu	BIEG SPRAWY PO ZATRZYMANIU POSZUKIWANEGO	U W A G I

U w a g a. Wzór niniejszy winien być sporządzony na papierze linjowanym.

Repertorium Cp.

Wzór 11 (art. 71).

Repertorium

№ kolejny	Imiona i nazwiska osób, wpływających do sprawy	DECYZJE SĄDU

Wzór 11 (art. 71).spraw cywilnych. Cp.

IMIĘ I NAZWISKO KURATORA	ZARZĄDZENIA URZĘDU PROKURATORSKIEGO

Wzór 12 (art. 71).

Księga dowodów rzeczowych R
 Urzędu prokuratorskiego przy S. O.

W

№ kolejny	№ repertorium lub dziennika	Data otrzymania dowodów rzeczowych	Wyszczególnienie dowodów rzeczowych	Kiedy i dokąd wysłano dowody rzeczowe

Wzór 13 (art. 71).

Księga podań P.
 Urzędu prokuratorskiego przy S. O.

W

№ kolejny	Data otrzymania podania	Imię i nazwisko petenta	Treść podania	Załatwienie	UWAGI

Wzór 15 (art. 71).

Repertorium

№ kolejny	Rewir śledczy i numer sprawy podług repertorium sędziego śledczego	Urząd prowadzący dochodzenie (art. 545 U. P. K.) № i data odezwy	Data wszczęcia sprawy	Rodzaj przestępstwa	Nazwisko, imię i wiek oskarżonego
1	2	3	4	5	6

Wzór 15 (art. 71).śledztw. S.

Z liczby oskarżonych znajdujących się w więzieniu (wskazać wiek)	Nazwisko poszkodowanego	Dowody rzeczowe	Data otrzymania akt sprawy od sędziego śledczego oraz zarządzenia podprokuratora	Ostateczne skierowanie sprawy. Wskazanie przyczyn niezachowania terminu określonego w art. 517 U. P. K.
7	8	9	10	11

Wzór 16 (art. 73).

Urząd prokuratorski przy S. O.

W

Oznaczenie sprawy

WYKAZ PISM W SPRAWIE KARNEJ

Zaaresztowany dn.

№ kolejny	Data otrzymania pisma	T R E Ś Ć	Zarządzenie	Uwagi